

[Poulsgaard]

skærer ned, der er næsten ingen forskel. Hvad er det, den svenske regering er i færd med nu? Det er en socialdemokratisk regering, og den anerkender nødvendighedens lov, som denne regering og socialdemokratiet, hvis de kom til, også er nødt til at gøre. Vi kan ikke blive ved med at køre med kæmpeunderskud og blive ved med at forgælde nationen. Det er derved, vi begår en forbrydelse mod de unge, det er derved, vi skaffer arbejdsløshed. Vi skal den anden vej frem. Så kan hr. Kaj Poulsen smile, men han gad jo ikke ofre 2 minutter på min omtale af § 75-forslaget, skønt det er det eneste forslag, vi kan få løst ungdomsarbejdsløshedsproblemet med.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Sin vane tro vil hr. Poulsgaard gerne tale om noget andet. Jeg skal ikke gå ind i en debat om den generelle økonomiske politik og de forslag, socialdemokratiet har i modsætning til regeringen.

Jeg vil kun gøre den bemærkning til undervisningsministeren, at jeg tror, det er nødvendigt at have større opmærksomhed henvendt på de systemer, vi har bygget op, og den standard, der er for disse systemer. Vi har i socialdemokratiet aldrig nogen sinde argumenteret for, at ting ikke skulle forandres, og at man ikke kunne overflytte ressourcer, men vi er bekymrede for, at regeringen på den ene side gør meget ud af, hvad de vil gøre for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden med forslag, som er klart inspireret af det ungdomsgarantiforslag, vi behandler i dag, men samtidig undlader at følge det op på de formelle systemer, dvs. på de skoler, der eksisterer, og på de vilkår, der er på disse skoler. Det bliver vi nødt til at se nærmere på under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Hr. Poulsgaard var så ked af, at jeg ikke kommenterede, hvad der ligger i forslaget om grundlovens § 75, men det var ellers for at skåne hr. Poulsgaard for at blive mindet om, hvad det var. Det er et forslag, der, som jeg tidligere har sagt, vil virke godt med en dæmpet militærmusik i baggrunden. Det, det

går ud på, er jo, at de arbejdsløse skal møde kl. 6 om morgenen på standpladsen, så kan arbejdsgiverne gå rundt og se på dem og mærke, hvem der har flest muskler, og derefter skal den, der byder højest på den arbejdskraft, man synes bedst om, have ret til at have den arbejdsløse. Hvis hr. Poulsgaard ikke kan huske det, kan jeg henvise til selve forslaget; det findes her i folketinget stadig væk.

Hr. Poulsgaard siger videre, at det ikke må koste penge, og havde i den forbindelse to forslag. Det ene var, at vi nu skulle give noget mere til landbruget, således at der kunne komme flere i beskæftigelse i landbruget, for dér har man ikke gjort en snus. Jeg skal gøre hr. Poulsgaard opmærksom på, at hr. Poulsgaards parti stemte imod et socialdemokratisk forslag om jobskabelse i landbruget, et forslag, som man ganske vist må erkende giver en ussel løn, men altså et forslag, hr. Poulsgaards parti stemte imod.

Til slut vil jeg bare spørge hr. Poulsgaard: hvor mange fodermestre tror hr. Poulsgaard får hushjælp, hvis hans idé kan gennemføres?

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

At hr. Kaj Poulsen igen står heroppe og taler ringeagtende om forslaget om opfyldelse af grundlovens § 75, gør ikke hans ord rigtigere, det har jeg diskuteret før med hr. Kaj Poulsen. Jeg tror, vi bliver nødt til at fremsætte det forslag igen, så vi kan få en reel forhandling om det, for det vås, hr. Kaj Poulsen kommer med, hører ingen steder hjemme.

Jeg tror ikke, hr. Kaj Poulsen behøver at bekymre sig om fodermestre; de kunne nok få hushjælp, for de er ikke så dårligt lønnede i dag. Ganske almindelige arbejdere, hvor mand og kone begge havde udearbejde, ville vælge at ansætte en ung pige eller en ung mand til at passe huset, hvis de kunne trække lønnen fra i skat. Deri ligger der en masse arbejdspladser, men det går hr. Kaj Poulsen og hans parti imod, for man tror, det kun er de rige, der kunne finde på at ansætte en hushjælp. Jeg tror imidlertid, at hr. Kaj Poulsen tager hundrede procent fejl også i det.

Hermed sluttede forhandlingen.